

Bu hikayenin ikinci bölümüdür. Okuyun ve sonra... yeniden oluşturun.

MUCIZE PIJAMALAR

Bobula bir fok gibi hissetmeye başladı. Büyükannesinin turp gibi çamura batmış torununu yıkadığını gördü. En kötüsü, Büyükannesinin her zaman küvete sadece azıcık su doldurmasıydı. Bobula ayağa kalktığı anda, su bile bileklerine ulaşmıyordu. En küçük bir ördek bile bu kadar az suyun içinde banyo yapamazdı. "Bobula, bu akşamki hikaye zamanı iptal," dedi dedesi akşam yemeğinden sonra. "Çok erken bir şekilde pazara gideceğiz." Bobula'nın göz köşelerinde timsah gözyaşları vardı. Dede ona daha önce hiç görmediği bir şey göstereceğini söylediğinde neredeyse yüksek sesle sızlayacaktı. Onu elinden tuttu ve ön odaya götürdü. Ön oda aynı zamanda temiz oda olarak da adlandırılıyordu ve her zaman büyük bir düzen içinde tutulurdu. Kimse bu odaya gelmezdi ve gelirse bile kapıda terliklerini çıkarmak zorundaydı. Bu yüzden gizemli hizmetçi odasına girdiler. Tabii ki çıplak ayakla. Büyükanne onları yakalamaması için sessizce. Dede uzun dolaplardan birini açtı. Bir süre mırıldandı, sonra dolabın içinde karıştırdı, bir şey çıkardı, dolap kapısını kapattı ve dışarı çıktılar. Bobula biraz daha dikkatlice bakmayı isterdi, çünkü keşfedilecek çok şey bırakmışlardı. Yavaşça, dede dolaptan çıkardığı kıyafeti açtı. "Pijama! Çizgili pijama!" diye bağırdı küçük kız. "Bunlar mucize pijamalar!" "Mucize pijamalar mı?" diye fısıldadı Bobula, hatta nefesi bile daha sessiz oldu. "Evet, annenin eski pijamalarıydı. Giy bakalım!" Bobula dikkatlice mucize pijamalarını giydi, ama çok uzundular. Dede dünyayı kaldırdı ve Bobula yatağa atladı. "Sizi görünmez mi yapar?" diye heyecanla sordu. "Hayır, ama bu pijamaları giyersen sabaha kadar daha büyük olacaksın." Uyuyakalırken kollarının ve bacaklarının giderek daha da uzadığını hissetti.

Metinden en önemli bilgileri not alın!
Notlarınız:
Zihin haritası
Tablo
Çizim, vb.